

[Ministeren for skatter og afgifter]

stændig klingende klart og entydigt nej på. Det skal vi under ingen omstændigheder gøre, når vi tager i betragtning, at lejeværdien af egen bolig i den samme periode, som vi betragter, har udhulet sin tyngde ganske betydeligt i det samlede skattesystem. Hvis fru Kirsten Jacobsen vil gøre sig den umage at regne efter, hvad det har betydet over de sidste 20 år, at den skattemæssige lejeværdi ikke er fulgt med op i samme grad, så vil hun komme til det resultat, at det er en virkning, som i hvert fald ikke er mindre, men modsatrettet den virkning, der har været tale om, ved at standardfradraget har stået fast. De to ting hænger sammen, og derfor kan jeg ikke på nogen som helst måde gå ind på den tankegang, der lå i fru Kirsten Jacobsens spørgsmål.

Hr. Flygaard siger, at det ville være bedre, hvis vi tog og afskaffede fradraget på én gang, og hr. Kalnæs siger: men er det nu rimeligt, at man som pris for at få afviklet fradragsretten tilstræber en beløbsmæssig fiksering af grundskatterne i denne 4 års periode? Det, der er problemet, er jo, at selv om én tilstand er mere rimelig end en anden, så er der grænser for, hvor hurtigt man kan lade den proces løbe, som fører én fra en urimelig tilstand og hen til en mere rimelig tilstand. Der skal selvfølgelig være mulighed for, at de mennesker, der udsættes for nogle forskydninger, store eller små, i denne proces, har rimelig tilpasningstid. Det er det, der gør, at vi har fundet frem til sammenhængen mellem den beløbsmæssige fiksering af grundskatterne og den bløde afvikling af fradragsretten. Jeg tror, det er vigtigt, at denne sammenhæng fastholdes, ikke bare fordi det er aftalt mellem nogle partier, men fordi det er rimeligt i forhold til de mennesker, der kommer ud for disse forskydninger.

Der bliver sagt af hr. Kalnæs og andre: ja men vi vil godt vide, hvad er det for en økonomisk politik, dette indgår i sammenhæng med. Jeg må sige, at egentlig mener jeg, det rigtige og relevante spørgsmål, man skulle stille, er: hvad sker der med skattepolitikken, hvis ikke dette forslag vedtages? Hvad er konsekvenserne skattepolitisk, hvis ikke dette forslag vedtages? Hvad gør vi så ved det alment nyttige tæt-lave byggeris problemer? Vi har haft ét forslag herom her i tinget, som vi ikke kunne finde parlamentarisk flertal for. Hvad gør vi ved det? Hvad gør vi ved de

lettelser på indkomstskatteskalaen, der var tænkt muliggjort bl. a. i kraft af det merprodu, der er her?

Det er klart, det får jo nogle tilbagespilskonsekvenser på det øvrige skattesystem, hvis ikke dette forslag vedtages. Nogle urimeligheder bliver stående, nogle lettelser, som ellers var mulige, bliver ikke mulige. Det, man skal sammenligne med, er simpelt hen den sandsynlige udgang på de øvrige områder, der er omfattet af den aftale, der blev lavet den 8. april, hvis ikke dette forslag vedtages. Det synes jeg man skulle gøre sig nogle overvejelser om i de partier, som principielt og på deres program har stående, at den afskaffelse af et fradrag, der her er tale om, er en rimelig foranstaltning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Ministeren sagde, at han ikke kunne forstå, jeg var modstander af, at der skete en harmonisering mellem ejere og lejere med hensyn til belastningen af ejendomsskatter. Jeg vil sige til ministeren, at hvis ministeren tror det, så er der noget, ministeren har misforstået. Systemet virker ikke, sådan som ministeren tror, for i de række- og parcelhusområder, som er reguleret af boligreguleringsloven, kan man ikke opnå den omkostningsbestemte husleje, for den er større end markedslejen. Derfor får ejendomsskatten ikke den tyngde på de lejere dér, hvor det betyder noget. I de frie områder, hvor der er tale om privat udlejning, gælder nøjagtig det samme. Dér, hvor det får betydning, bliver i de sociale boligsektors tæt-lave byggeri, som ministeren sagde. Dér giver man lempelse, og dér er det, man tager fra parcelhusejerne og giver til de sociale boligsektors lejere én gang til.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg er helt enig med ministeren, når han giver udtryk for, at man selvfølgelig også må gøre sig sine overvejelser om, hvad der alternativt vil ske, hvis forslaget om en successiv aftrapning af fradragsretten ikke gennemføres. Det er disse overvejelser, retsforbundet bl. a. gør sig. Vi overvejer, hvad den samlede konsekvens bliver af, at man fortsætter i det te skatteoplæg med en række forslag, der er